

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxij. post festu[m] Trini. Questio. lxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Illo Joā. xij. Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo ali⁹ fecit pecm̄ n̄ haberet. Solu. Inter ipsa opa q̄ fecit annumerari debet et ei⁹ interior vocatio et exterior doctrina: nō autē sola miracula. Nō h̄iet autē q̄s pecm̄ n̄ credēdo cessantib⁹ miraculis ⁊ doctrina ⁊ inspiratione: licet cessantib⁹ miracul⁹ adhuc posset peccare.

Queri etiā posset vtrū mō hoies teneant credere q̄ miracula ch̄i n̄ vidēt: Gl. de. ij. ij. q. ij. ar. vij. in corpe. Et pmo. c. vj. Et vtrū leuiter credant fideles miracula nō videntes. Gl. de pmo contra vbi s. capitulo. vj.

Dñica. xxij. post festū Trini. Questio. lxvij.

Queritur vtrū seruus peccet in miam a dño peccauit it reperēdo debitū a cōseruor: Rñdeo Aliq̄s act⁹ duplīciter pōt ee mal⁹. s. per se siue ex specie ⁊ obiecto suo: vtrū fornicari. Aliquis pō ex circūstātia: pura tps̄ vel loci: vel modi vel finis indebiti: sic ducere vxorē tpe phibito. Igit̄ iste reperēdo debitū n̄ peccauit q̄si faciēs actū malū de se: qz null⁹ sic peccat petēdo id qd̄ iusticia erigit ee suū: cuiusmōdi ē oē sibi debitū. Peccauit autē ex circūstātia: qz debitū exigebat tpe indebito. i. quo debitor erat impotens reddere qd̄ fuit crudelitas. S3 ⁊ videt qz peccauerit debitū reperēdo. Pmo Nā dñs. Serue neq̄ zc. S3 tpe dñs erat miser⁹ dimitēdo debitū. ⁊ z tpe dimittere debuit. Sol. fuit neq̄: qz debuit misereri ⁊ tenebatur misereri: n̄ relaxādo debitū s3 progādo tps̄ solutiōis. Un̄ remittere debitū fuisset honestat⁹. progare vō terminū fuisset necessitat⁹. Et ly sic importat s̄ misericordine i mō miseradi. s. relaxādo debitū s3 solū misereri quod mō. Scdo Nā q̄cuq̄ fac̄ ⁊ charitatē: peccat. Sed q̄s q̄redo ⁊ reperēdo sua fac̄ ⁊ charitatē qz ipa n̄ q̄ ritq̄ sua s̄. f. Co. xij. So. Dicit Alexan. de ales. i. ij. pre qz trib⁹ modis q̄s debitū reperit. s. ex cupiditate et zelo iusticie ex timore casus. s. q̄s ppter

indigētia ruat i aliqd̄ pecm̄: puta furtū. Charitas igit̄ n̄ q̄rit sua pmo mō: qz. s. n̄ ē amatrix pecunie p̄ se: vt ibi dicit glo. S3 reperere scdo mō puenit ex p̄se et⁹ ⁊ t̄to mō infirmis. Vel dicēdū iud̄ p̄ra Augustinū i reglā: qz charitas n̄ q̄rit q̄ sua sūt si cōpet̄ p̄riū bonū ad cōe. qz. s. pl⁹ diligit cōe bonū q̄ p̄riū. scē si cōparet̄ p̄riū bonū ad aliqd̄ p̄clare qz naturalit̄ inclinatio quā charitas n̄ destruit s3 p̄tē ē: vt se ⁊ sua q̄s pl⁹ diligit q̄s aliū ⁊ alia. Un̄ amabilia q̄s ad alre⁹ veniūt ex his q̄ s̄ ad se fm̄ p̄m i libro Erb. Tertio. Nā q̄ scādalizat̄ p̄riū mū p̄ repali peccat. qz pl⁹ debet bonū spūale alienū amare q̄ corpale p̄riū. S3 alqn̄ q̄s reperēdo debitū scādalizat̄ p̄riū. vt iste fecit: quē egretulerūt alij p̄serui. ⁊ zc. So. s. Tho. ij. q. xij ar. vij. dicit qz si ex petēdo p̄riū rel apud aliū detēte: scādalizat̄ q̄s ex ignorātia vel infirmitate: qd̄ est scādalū pusilloꝝ tpalia s̄ p̄t̄ scādalū rotalit̄ dimittere: da: vel alqn̄ scādalū est sedandū. s. per admonitiōne. Si pō scādalizat̄ ex malicia: qd̄ est scādalū phariseoꝝ: nō s̄ p̄ter h̄ dimitte da: qz noceret cōmuni bono: dū malis daret occasio rapiedi: ⁊ noceret ipis malis q̄ remanerēt in p̄cō. Nec ille. Cū m̄ q̄s est cert⁹ q̄ ille tener suā iustie ⁊ nō ē cert⁹ inde aliq̄ ex ip̄tōe scādalizari: licite reperit. Et si sc̄ret in scādalū ouis ⁊ tū pl⁹ ponderat scādalū m̄ p̄riū: pl⁹ tenet suo q̄ alieno scādalū reparare. Ad argumētū autē dico qz seruū nō scādalizabant qz reperēbat sed quia reperēbat crudeliter.

Queri et pōt vtrū p̄ ingratitudinem redeat iā dimissa p̄cā. Gl. de. iij. di. xxij. q. j. ar. ij. Et vtrū aliq̄s habear vñ factissā ciat deo p̄ debito quod peccādo cōtra xit. Gl. de. iij. dist. xv. q. j. ij. o. z. ij. q. j. arti. ij. ad scdm.

Dñica. xxij. post festū Trini. Questio. lxvij.

Queritur vtrū serui re gis celestis. i. ch̄iani teneant tur cesari id ē p̄ncipi terrano